

INSTRUKCJA BOJOWA

CZEŚĆ VI_A PRZYKŁAD

OPANOWANIE MAŁEGO MIASTA

*Wykłady w Szkole Podchorążych
Rezerwy Piechoty
Żambrów 1936*

INSTRUKCJA BOJOWA

Część VI a

(Przykład)

OPANOWANIE MAŁEGO MIASTA

**TZ
WW**

**Wykład w Szkole Podchor. Rezerwy Piechoty
Z A M B R Ó W 1 9 4 3**

CM 314668

Wpisano do Księgi Akcesji

Akc. DI nr 154 /2011/ CM

CZEŚĆ I. PLAN DZIAŁANIA

A. ZAŁOŻENIE (szkic 1. i oleata 1. do szkicu 1.)

Dca obwodu Dęby, wezwany na odprawę do Lipna, otrzymał następujący rozkaz dcy okręgu Lipno przekazany ustnie przez szefa sztabu okręgu:

„Zadaniem Pana w dniu powstania jest:

1. Opanować miasto i stację kolejową Dęby,
2. Nawiązać i utrzymać łączność bojową z dowódcą obwodu Ryki. Łączność od dtwa okręgu do dcy obwodu Dęby — staraniem dtwa okręgu.
3. Jak najszybciej od momentu wybuchu powstania zapewnić komunikację w granicach obwodu na szlaku kolejowym i szosowym Lipno-Ryki.
4. Dca okręgu zabrania niszczenia linii kolejowej Dęby-Piaski. Siły i ośrodki — własne obwodu Dęby. Sąsiednie ogniska walki — Lipno, Ryki i Piaski”.

Dca obwodu Dęby nauczył się powyższego zadania na pamięć. Szef sztabu skontrolował znajomość zadania, poczym omówił szereg spraw szczegółowych, a między innymi wyjaśnił:

Co do p. 1. z a d a n i a: „Opanować”, t.zn. zdobyć miasto, zorganizować jego obronę i utrzymać za każdą cenę bez myśli o wycofaniu się.

Co do p. 2.: Walkę powstańczą cechuje to, że „każdy walczy sam” nie oglądając się na sąsiadów. Dlatego też nie ma potrzeby nawiązywania obustronnej łączności ze wszystkimi dokoła sąsiednimi ogniskami, co pochłonęłoby bardzo wielu gońców czy innych środków łączności. Aby tego uniknąć dca okręgu narzuca ogniskom walki kierunki nawiązywania przez nie łączności z sąsiadami, uwzględniając kierunki najbardziej obchodzące dane ognisko. Takim kierunkiem dla Dębów jest niewątpliwie kierunek na Ryki, gdyż stąd (ze wschodu) należy się przede wszystkim spodziewać napływu oddziałów npla, który w momencie wybuchu będzie prawdopodobnie wycofywał się do Niemiec.

Co do p. 3.: Dcy okręgu zależy bardzo na szlaku Lipno - Ryki, gdyż przewiduje on narzucenie sił własnych jak tylko będą już one w dyspozycji na tym właśnie kierunku. Jednocześnie trzeba sobie zdać sprawę z poważnej roli osłonowej, jaką w stosunku do Lipna spełnia węzeł komunikacyjny Dęby ze swymi mostami na rzece Błotnej. Stąd

sprzeczność potrzeb co do zakresu niszczeń: przewidywane wyjście na Ryki nie pozwala niszczyć tego szlaku komunik. — osłona Lipna zaś skłania do jak najpoważniejszych niszczeń.

Odróżnić ściśle:

a) N i s z c z e n i a u b e z p i e c z a j ą c e, tj. te minimalne niszczenia, które są konieczne dla ułatwienia walki ubezpieczeń. Chodzi tu o zapewnienie powstańczej walce w Dębach niezakłóconego z zewnątrz przebiegu. Ponieważ planujemy krótkotrwałą walkę nocną, niszczenia ubezpieczające będą tylko takich rozmiarów by zapewnić zatrzymanie transportów kolejowych lub kolumn szosowych npla w ciągu paru godzin nocnych. Będą to zatem przeszkody tego typu jak wszelkiego rodzaju barykady, drobne uszkodzenia mostów, rozkręcenie szyn, małe zawały, miny itp.

b) Inne zupełnie zadanie mają n i s z c z e n i a p r z y g o t o w a n e, które zostaną wykonane jedynie w wypadku, gdyby npl w miazdzącej przewadze zagrażał odebraniem miasta od powstańców. Wtedy późniejszy marsz sił własnych na Ryki usuwa się na plan dalszy, a na pierwszym należy postawić osłonę Lipna. Niszczenia powinny być wykonane w tak dużym zakresie na jaki tylko będzie stać oddziały powstańcze w Dębach. Będą to więc przede wszystkim jak najpoważniejsze wysadzenia (wzgl. niszczenie innym sposobem) mostów na rz. Błotnej i stacji kol. Dęby. Wykonać je najlepiej jako niszczenia bojowe t. j. jako wysadzenia w ostatniej chwili w obliczu npla.

Co do p. 4.: Dca okręgu pozostawia dcy obwodu Dęby całkowitą swobodę co do rozmiarów i wykonania niszczeń tak ubezpieczających jak i przygotowanych. Pamiętać należy, że zadanie brzmi „Opanować” t.j. nie niszczyć, ale przeciwnie uchronić zdobywany własny kraj przed zniszczeniem. Dążąc do tego by zniszczenia były jak najmniejsze, projektować je musimy jednak w takim zakresie, by spełniły postawione im zadanie. Od całkowitej swobody dcy obwodu co do wykonania niszczeń dca okręgu ustala wyjątek: zabrania niszczyć linię kol. Dęby-Piaski. Dca okręgu chce przez to osiągnąć, by w wypadku gdyby poważne transporty kolejowe npla mimo wszelkich przeszkód dotarły do Dębów, mogły one spłynąć na południe, a nie były zmuszone forsować rz. Błotną w kierunku Lipna.

P o ł o ż e n i e, znane dcy odvodu Dęby, pełniącemu tę funkcję od kilku miesięcy, przedstawia się następująco:]

P o ł o ż e n i e o g ó l n e — szkic 1.

Odwód Dęby ma tylko jedno ognisko walki, mianowicie m. Dęby. Dca odvodu jest zarazem dca ogniska walki. Najbliższe garnizony npla — jak na szkicu 1.

P o ł o ż e n i e s z c z e g ó ł o w e w mieście i na terenach przyległych.

a) Npl — szkic 3.

1. Starostwo i cały pozostały personel urzędniczy i partyjny w mieście liczy ok. 40 urzędników Niemców posiadających pisto-

lety. Praca biurowa odbywa się w urzędach. Kwatery urzędników rozproszone po mieście. Nie stwierdzono sposobu zachowania się urzędników na alarm.

2. Policja — ok. 20 funkcjonariuszów w mieście. Zajęto oprócz dawnego polskiego budynku policji także sąsiedni gmach szkolny z przyległym dużym ogrodem. Policjanci kwaterują w szkole. Poza miastem znajduje się ok. 40 policjantów rozproszonych po posterunkach w powiecie.
3. Kmda placu z żandarmerią i oddziałem wartowniczym — ok. 25 żołnierzy w tym 2 oficerów. Kwatery w budynku kmdy.
4. Duże składy żywności w obu młynach. Przy nich kolumna 6 samochodów z obsługą ok. 10 kierowców i mechaników. Ochronę stanowi 4 cywilnych stróżów nocnych uzbrojonych w pistolety.
5. W koszarach kompania organizacji Todta — ok. 200 ludzi starszych wiekiem w tym 50 Niemców uzbrojonych w kb. Kompania jest zatrudniona przy odbudowie mostu nr 1. Stan moralny b. niski. Częste wypadki sprzedaży materiału wojskowego.
6. W szpitalu zmienna ilość od 40 do 150 chorych i rannych, częściowo ozdrowieńców. Personel kierowniczy niemiecki.
7. Również personel kierowniczy niemiecki w ratuszu, na pocztce, w elektrowni i wodociągach — po paru Niemców.
8. Tartaki w Nowych Dębach oba czynne pod kierunkiem niemieckim.
9. W gorzelnii skład benzyny i smarów. Ochronę stanowią 2 stróże cywilni uzbrojeni w pistolety.
10. Na stacji kol. personel kierowniczy niemiecki. Bahnhofsoffizier z 12 żołnierzami i ochrona z kilku stróżów cywilnych uzbrojonych jak wyżej.

b) Siły własne — oleata 1 do szkicu 1 i szkic 3.

10 plutonów strzeleckich miejskich. Numery od I do X, z tego plut. I, II i III najwcześniej powstałe rekrutują się z całego miasta, plutony IV, V, VI, VII z poszczególnych dzielnic Dębów Starych, plut. VIII, IX i X z Dębów Nowych i wsi Obory.

6 plutonów strzel. zamiejskowych A, B, C, D, E i F,

2 ckm. z obsługami,

1 drużyna łączności,

5 patroli pionierów z 30 kg materiału wybuchowego.

Plutony po 50 ludzi, z czego jedna czwarta uzbrojona w kb. lub pistolety, reszta w siekiery, drągi, kosy, noże itp. Ponadto 10 granatów na pluton. Po 5 — 10 nb. na kb. i ok. 5 nb. na pistolet. Po 600 nb. na ckm.

Od tego przeciętnego stanu różnią się:

— plutony X i D, które nie mają wcale broni palnej,

— leśny pluton F całkowicie uzbrojony z 2 rkm. i 1 granatnikiem piech.,

— plutony IV, A i C mają rkm.

Przeciętnie 100 nb. na rkm.

Ponadto dca obwodu dysponuje plutonem WSOP — ok. 40 ludzi starszych bez broni palnej.

c) dane ogólne i techniczne.

M. Dęby liczy ok. 22 tys. mieszkańców.

Przeprawy (p. szkic 2).

Rz. Błotna począwszy od stawów przy moście — nie do przejęcia. Powyżej ani rzeka ani podmokłe łąki nie stanowią przeszkody dla piechoty bez taborów.

Do czasu odbudowy mostu Nr. 1 ruch kołowy na szlaku Lipno-Ryki odbywa się przez most Nr. 2 lub mosty 3 i 4 oraz dylowaną drogą z Dębów na wzgórze 246 Lisy.

Mosty kołowe niestrzeżone. Jako stałą ochronę mostów kol. nr. 5 i 6 oddział Bahnhofsoffizie wystawia wartę 1 plus 3. Wartownia przy moście nr. 5.

U w a g a: Przerabiający niniejszy przykład winien na podstawie założenia opracować samodzielnie rozwiązanie, czyli ułożyć plan działania określając szczegółowe zadania dla wykonawców i stosownie do tego dzieląc siły. Zapoznając się następnie z rozwiązaniem proponowanym przez nas, czytelnik będzie je porównywał ze swoim, stwierdzał, gdzie rozwiązał lepiej, a gdzie gorzej lub prościej inaczej, przykład będzie dlań interesujący i przyniesie napewno korzyść. Czytanie natomiast cudzego rozwiązania nie mając koncepcji własnej nudzi i nie pozostawia śladów w pamięci lub, co gorsze, przyzwyczajają do bezkrytycznego naśladownictwa, rozwijając szkodliwy, szablonowy sposób myślenia.

B. ROZWIĄZANIE.

Rozumowanie dcy obwodu Dęby.

Najważniejszym zadaniem planującego dcy jest wybrać przedmioty uderzenia i ocenić, które z nich są główne, a które drugorzędne.

Dca pamięta, że powstanie uderza w żywe siły npla i nie trwoni ani jednego żołnierza na zdobywanie choćby najcenniejszych magazynów żywności, samochodów, benzyny i tp. martwych przedmiotów. Nie zajmuje się też „punktami taktycznie ważnymi”, jeśli nie są one obsadzone przez npla. Innymi słowy dca musi rozważyć, co z sił npla co najmniej trzeba rozbić, by stać się panem miasta. Musi on odpowiedzieć sobie na pytanie, co stanowi trzon oporu npla i tam skierować swój główny wysiłek. W ten sposób wyrazi się myślenie przewodnia działania.

Dca obwodu Dęby wybiera spośród kilkunastu przedmiotów, w których w mieście znajduje się npl, tylko 5 jako przedmioty uderzenia. Będą to:

1. Policja i poczta (traktowane łącznie z powodu sąsiedztwa budynków).
2. Komenda Placu.
3. Starostwo.
4. Koszary.
5. Stacja kolejowa.

Z tego dca ocenia jako głównego przeciwnika policję, licząc się z prawdopodobieństwem ściągnięcia przed powstaniem wszystkich posterunków npla z powiatu do miasta.

Dca pamięta, że sytuacja w momencie wybuchu prawie na pewno nie będzie podobna do obecnej. Właśnie dlatego powstanie będzie możliwe, że sytuacja ogólna będzie zupełnie inna niż dziś. Będzie więc ona zapewne inna także w m. Dęby. Należy zatem wyteżyc całą swą wyobraźnię by odgadnąć, jakie zmiany są możliwe. Aby nie polegać wyłącznie na własnej fantazji dca obwodu nastawia cały aparat swego wywiadu na uchwycenie oznak, które mogłyby być jmu tu pomocne. Wskazówkami takimi może być przychwycenie instrukcji alarmowych npla, obserwacja jego zachowania się w czasie próbnych alarmów, poznanie schematu nieprzyjacielskiej alarmowej sieci łączności (dodatkowe połączenia telefoniczne i połączenia radiowe) i wiele innych.

Dca obwodu ocenia, że w mieście są trzy rejon, w których prawdopodobieństwo zmiany sił npla jest największe. Są to:

1. Centrum miasta z budynkami policji, poczty, starostwa i kmidy placu.
2. Koszary.
3. Stacja kolejowa.

W okresie zagrożenia npl może wzmocnić ochronę instytucji w śródmieściu. Gdyby przybyły nowe większe siły, zostałyby prawdopodobnie zakwaterowane w koszarach. Dęby leżą na ważnym szlaku kolejowym. Jeżeli npl będzie go w okresie przedpowstańczym potrzebował, jest prawdopodobne, że wzmocni ochronę stacji i linii kol. Jeśli w momencie wybuchu npl. będzie w trakcie ewakuacji możliwe jest, że na dworcu kol. będą się znajdować transpoty wojska. Możliwe też jest rozpoczęcie w okresie powstania ewakuacji npla z miasta przez stację kol. Npl. może więc mieć w krańcowych wypadkach wszystkie swe siły skupione w jednym z wymienionych trzech punktów (np. bronić się wszystkimi siłami w śródmieściu lub koszarach, zebrać się całość w rejonie dworca w oczekiwaniu ewakuacji i t. p.), lub też siły te mogą być rozmieszczone w dwóch wzgl. wszystkich trzech punktach w różnym stosunku podziału. Stąd wniosek, że dca obwodu powinien zapewnić sobie jak największą giętkość użycia swoich sił, możliwość skoncentrowania ich na każdy z wymienionych trzech rejonów stosownie do potrzeby, która może powstać w ostatniej dopiero chwili.

Zgodnie z oceną dcy okręgu zagrożenie walki w mieście od zewnątrz istnieje przede wszystkim z pnc.-wsch od strony Ryków.

Na podstawie powyższego rozumowania dca obwodu Dęby formułuje następującą myśl przewodnią swego planu działania:

„Główny wysiłek na zniszczenie policji.

Na wypadek zmian w położeniu npla zapewnić sobie możliwość zdecydowanego skupienia sił na każdy z trzech rejonów: śródmieścia, koszar i stacji kol.

Działanie ubezpieczyć przede wszystkim z kierunku pnc.-wsch.”

Skolei dca ustala siły potrzebne do uderzenia:

1. a) Policja — do 60 dobrze uzbrojonych funkcjonariuszy. Budynek policji z przyległą pocztą i szkołą położoną w ogrodzie stanowią dość rozległy przedmiot uderzenia. Chcąc mieć przewagę liczebną trzykrotną, trzeba dać 3 — 4 plutony powstańcze. Dca obwodu chce działać „na całego” rzucając od razu wszystkie swe siły do walki. Tym bardziej chce w obranym punkcie mieć szybkie i pewne powodzenie, by móc jaknajprędzej użyć zwycięskie oddziały w innych miejscach zależnie od sytuacji. Będzie więc działał niemal bez odwodu, ale chce zaraz po pierwszym uderzeniu mieć silny odwód w rękę. By to osiągnąć trzeba w jakimś punkcie zapewnić sobie druzgocącą przewagę. Korzystne jest jeśli tym punktem jest główny przedmiot uderzenia. W naszym wypadku jego położenie w centrum miasta daje ponadto dobre środkowe umieszczenie przewidywanego odwodu, a przez opanowanie rynku osiąga dca jeszcze efekt psychologiczny, że „miasto jest już zdobyte”. Jest to ważne, gdyż nastroje psychiczne odgrywają w powstaniu doniosłą rolę tak u własnej ludności jak i u wroga. W wyniku tego rozumowania dca chciałby dać do uderzenia na policję 5 plutonów, jako minimum zaś ocenia potrzebne siły na 3 plutony.

- b) Poczta znajdująca się obok budynku policji zostaje objęta uderzeniem wyłącznie z tego powodu, że jest ona centralą łączności przeciwnika. Paraliż nieprzyjacielskich środków dowodzenia w chwili wybuchu jest podstawowym czynnikiem umożliwiającym wykorzystanie zaskoczenia. Trzeba zrobić wszystko co jest możliwe, by poszczególne zgrupowania npla były się w odosobnieniu bez możliwości porozumienia się ze sobą, w poczuciu bezradności i osamotnienia. Jest to w walce powstańczej tak ważne, że dca ogniska musi osobiście z pomocą swego oficera łączności przestudiować plan łączności nplskiej: telefonicznej, telegr. i w miarę możliwości radiowej. Należy stwierdzić, czy npl ma tylko jedną sieć łączności, którą używa obecnie, czy też zdublował ją osobną siecią alarmową z oddzielną centralą i przewodami. Dca ogniska na wniosek oficera łączności ustala sposób sparaliżowania nplskiego dowodzenia, dokładnie wyznacza punkty przecięcia przewodów i wnika w szczegóły napadu na centralę. Najlepiej jest wyznaczać do tych czynności ze szczebla dcy ogniska specjalne oddziały, patrole czy pojedynczych żołnierzy, podległe of. łączn. Jeśli jednak wykonanie zostało powierzone dcy podwładnemu — jak np. w naszym wypadku napad na pocztę jest w ramach uderzenia na policję — dca ogniska musi ze szczególną pieczołowitością osobiście sprawdzić przygotowa-

nia. Dokładność planu przerywania nplskiej łączności jest ważna nie tylko ze względu na potrzebę zapewnienia mu niezawodności wykonania, ale też dla późniejszej sprawnej odbudowy sieci łączności na własny użytek. Ocenimy to najlepiej na takim przykładzie: Niejednokrotnie się zdarza, że npl prowadzi przewody sieci alarmowej pod ziemią. Jak wtedy odnaleźć i szybko naprawić przecięcia kabla telef., jeśli w planie ogólnym nie zostało wyznaczone miejsce wykonania tej przerwy, a jedynie dca uderzenia na któryś z przedmiotów kazał przeciąć kabel na własną rękę na podstawie ogólnych wytycznych dcy ogniska, a wykonawcy zginęli lub zawieruszyli się w walce.

Ze względu na zaskoczenie bardzo ważny jest trafny wybór momentu przerywania łączności npla. Jeśli to zrobimy przedwcześnie npl zostanie zaniepokojony brakiem łączności; spóźnione zaś jej przecięcie może mu pozwolić na porozumienie się. Przerywania łączności należy dokonać bezpośrednio przed wybuchem tj. konkretnie na kilka minut przed nim, a w pewnych wypadkach nawet równocześnie.

2. Komenda placu — ok. 25 żołnierzy npla. Pożądane siły własne 2 plutony. Jeśli zajdzie potrzeba daleko posuniętej oszczędności dla skupienia sił na przedmiocie głównym, można dać 1 pluton.
3. Starostwo — skupiając wszystkich urzędników może zebrać do 40 ludzi. Dca obwodu nie ocenia wysoko ich wartości bojowej. Pożądane siły własne, podobnie jak na komendę placu, 2 plutony, może jednak w ostateczności wystarczyć jeden.
4. Koszary. Kompanię org. Todta dca obwodu lekceważy jako siłę bojową. Jaką taką wartość przedstawia w niej 50 uzbrojonych Niemców, ponadto łączna masa 200 ludzi jest kłopotliwa. Jeśli kompania ulegnie zastraszeniu, do rozbrojenia jej wystarczyć może 1 pluton. Gdyby zaś npl przyjął nawet nadspodziewanie bojową postawę, 2 nasze plutony będą w stanie w każdym razie odizolować go w koszarach, korzystając z ich odosobnionego położenia za miastem.
5. Stacja kolejowa — 12 żołnierzy Bahnhofsoffizier'a nie przedstawia żadnej siły. Jednak, zgodnie z powiedzianym wyżej, dca obwodu musi traktować stację jako źródło wszelkich niespodzianek. Dlatego też nie chciałby zejść w ilości sił przeznaczonych na stację poniżej 2 plutonów. Taki oddział, mając zwłaszcza broń maszynową, może już np. próbować nie pozwolić nplowi wyjść z pociągu, gdyby transport jego wojska znalazł się w momencie wybuchu na stacji.

Z uderzeniem na magazyny żywności, ratusz, elektrownię, wodociągi, magazyn paliwa, szpital i tartaki musi sobie lepiej lub gorzej poradzić dca plutonu WSOP. Jeśli nie stać go będzie na opanowanie tych obiektów — zapewni on części z nich jedynie dozór z zewnątrz do czasu ukończenia zasadniczej walki o miasto.

Sytuacja w walkach powstańczych jest zawsze niepewna i zmienia. Stąd dca chciałby mieć w swym ręku silny odwód. Jednak przeważają względy przeciwne. Dca obwodu przygotowuje uderzenie jednocześnie, powszechne i przez zaskoczenie. Obowiązuje zatem zasada „Wszyscy do pierwszej linii”. Głupstwem byłoby zachowanie zwłaszcza „piętrowych odwodów”, tj. na każdym szczeblu dowodzenia: dcy ogniska, zgrupowania plutonów, plutonu i drużyny. Doprowadziłoby to do tego, że do uderzenia powstańczego poszliby „tylko szperacze” podczas gdy wszystko zależy głównie od tego pierwszego uderzenia. Poza tym krótkotrwała walka w nocy w mieście nie daje pola do interwencji odwodu w szerszym zakresie. Jeśli nie ma to spowodować zamieszania i strzelaniny do swoich, wkroczenie odwodu jest do pomyślenia jedynie na krótkie odległości i na kierunkach zawczasu przygotowanych. Niestusznie byłoby, gdyby odwód wcale nie został użyty do walki, gdyby dca czekał na dostateczne wyjaśnienie położenia, co nie nastąpiło aż do końca. Przeciwnie najczęściej dca wkroczy sam na czele swego szczupłego odwodu po napłynięciu pierwszych wiadomości, wzmacniając zazwyczaj uderzenie na jeden z przedmiotów głównych. Poza tym jest jeszcze jeden charakterystyczny dla walk powstańczych o miasto wypadek użycia odwodu. Zajmując położenie centralne, może on mieć zadanie przeszkodzenia nplowi w połączeniu się przez zamknięcie odpowiednich ulic. W naszym wypadku np. mogłaby policja dążyć do przyjsia z pomocą starostwu itp.

Dca obwodu wybiera jako początkowe m. p. swego odwodu rejon kościoła na placu starostwa.

Przewidywane użycie:

- wzmocnienie uderzenia na policję lub komendę placu,
- zamknięcie wylotów ulic w rej. placu starostwa dla odizolowania walk o poszczególne przedmioty uderzenia, gdyby npl usiłował się połączyć,
- wzmocnienie obsady mostów 1 i 2 w wypadku niespodziewanego przybycia większych sił npla z pąc-wsch.

Siły te należy uznać za bardzo małe biorąc pod uwagę, że w działaniach regularnych odwód sięga niejednokrotnie jedną trzecią całości, co w naszym wypadku wyniosłoby ponad 5 plutonów. Szczupłość odwodu wzmagą jeszcze fakt, że niżsi dcy (zgrupowań plutonów, plutonów i drużyn) działają zupełnie bez niego.

U b e z p i e c z e n i e .

Chcąc całość sił użyć do uderzenia na przedmioty główne, dca obwodu zdecydował się na słaby odwód. Idąc po tej samej linii rozumowania jest on skłonny przeznaczyć na ubezpieczenia także jak najmniejsze siły, sprowadzając ich rolę wyłącznie do alarmowania, a oczekując, że właściwe zadanie ubezpieczenia spełnią w stosunku do Dębów sąsiednie ogniska walki w Rykach, Piaskach i Lipnie.

Nie byłoby to jednak słuszne. Dca obwodu przygotowuje walkę w ognisku Dęby starannie i drobiazgowo, ale z chwilą rzucenia oddziałów do walki sam nie ma już chwilowo na nią wpływu, bo świadomie zredukował swój odwód. Dlatego też zależy mu ogromnie, by walka miała przebieg niezakłócony, zgodny z przewidywaniami. Stąd wniosek, że ubezpieczenia muszą nie dopuścić npla z zewnątrz do miasta przynajmniej w ciągu tych planowanych paru godzin nocnej walki. Mimo jednoczesnego wybuchu w ogniskach sąsiednich, np. w Rykach, ognisku Dęby zagrażać mogą te oddziały npla, które zdołają się mimo związania walką z Ryk wydostać, a zwłaszcza te, które w momencie wybuchu będą się znajdowały w drodze z Ryków do Dębów. Ubezpieczenia własne muszą więc dostać zadania walki, a nie dzwonek alarmowy, czyli muszą być silniejsze. Za tym rozwiązaniem przemawia decydująco to, że ponieważ chodzi o wstrzymanie npla na krótki przeciąg czasu w nocy na drogach, siły potrzebne nie będą zbyt wielkie. W każdym razie będą to raczej plutony niż drużyny i patrole, a operując orientacyjną normą z działań regularnych zbliżyć się będą wprawdzie do jednej szóstej a nie do jednej trzeciej całości sił, ale rzadko zejda jeszcze niżej.

Odległość, na jaką ubezpieczenia te mają być wysunięte, powinna być taka, by walka ich nie zakłócała walki w mieście, a więc będzie to kilka (zazwyczaj 3 — 5) kilometrów. Ubezpieczenia te, biorąc pod uwagę ich zadania, będziemy nazywali osłonowymi w odróżnieniu od koniecznych prócz tego ubezpieczeń bezpośrednich, wystawianych zwykle na peryferiach miasta i w pobliżu przedmiotów uderzeń przez ich dców niższych.

Główne niebezpieczeństwo zagraża Dębom od strony Ryków wzdłuż toru i szosy. Npl na szosie jest groźniejszy, gdyż kolumna zmotoryzowana, zwłaszcza piesza, jest trudniejsza do zatrzymania niż transport kolejowy. Dca obwodu decyduje się wystawić na szosie w Lisach 1 — 2 plutony, na torze kolejowym w lesie koło przystanku Konary — 1 pluton. Do powstrzymania npla na tym kierunku nadaje się szczególnie Olchowa Góra i mostek przed nią na rzeczce Bystrej. Olchowa Góra leży mniej więcej na połowie drogi z Ryków do Dębów, a oddalenie jej ok. 25 km od obu tych ognisk utrudnia ściągnięcie do walki w nich ludności z tego rejonu. Dca obwodu Dęby uzyskał od inspektora przekazanie mu 1 plutonu ze wsi Olszyny obwodu Ryki do ściągnięcia ubezpieczenia na Olchowej Górze. Ubezpieczenie to będzie miało charakter samodzielnego punktu oporu.

Pozostałe kierunki z południa, zachodu i północnego-zachodu mają niewspółmiernie mniejsze znaczenie. Wystarczą tu jako ubezpieczenia:

- 1 patrol w Półdębach na torze kolejowym z Piasków, oraz
- 1 drużyna na szosie i torze kol. z Lipna 2 km na płd. od wsi Wory (trójkąt szos).

Od zachodu i od strony lasów Bobrowe Bory wystarczą ubezpieczenia bezpośrednie na skraju miasta. Szczególne znaczenie mają ubezpieczenia bezpośrednie na mostach 1 i 2 oraz na skrzyżowaniu dróg 1 km na płd-wsch. od mostu 2.

Jak zorganizować podległość ubezpieczeń?

Najsluszniej jest, gdy ubezpieczenia osłonowe, dotyczące całości walki o miasto, podlegają dcy całości, a ubezpieczenia bezpośrednie wystawiają dcy dzielnic miasta na obchodzących ich peryferiach, lub dcy poszczególnych przedmiotów walki. Wg tej zasady dca obwodu podporządkowuje sobie wprost ubezpieczenia na Olchowej Górze i w Lisach, ubezpieczenie bezpośrednie zaś Starych Dębów od strony Lipna, zachodu i pnc.-zachodu powierza dcy uderzenia na koszary. Wobec odsunięcia stacji kol. i oddzielenia jej rzeką od Dębów Starych npl posuwający się wzdłuż torów kolejowych zagraża w pierwszym rzędzie stacji w Dębach Nowych, a w drugiej dopiero kolejności starymu miastu. Dca obwodu podporządkowuje więc ubezpieczenia na liniach kolejowych z Ryków na przystanku Konary i z Piasków w Półdębach, oraz ubezpieczenie na szosie i linii kolejowej z Lipna 2 km na pld. od wsi Wory dcy uderzenia na stację kol. Dęby.

Ubezpieczenia na mostach 1 i 2 interesują niemal jednakowo wszystkich dców uderzeń na przedmioty położone w śródmieściu. Poza tym mosty te są obiektami wyjątkowo ważnymi, toteż jakkolwiek zostają na nich wystawione ubezpieczenia bezpośrednie dca obwodu podporządkowuje je wprost sobie tym bardziej, że w wypadku zagrożenia mostów większymi siłami npla ma zamiar wzmocnić ich obsadę swoim odwozem. Na każdy z mostów potrzeba ubezpieczenia w składzie pół drużyny strzeleckiej z patrolem pionierów do przygotowania zniszczeń. Ponadto ubezpieczenie na moście 2 należy wzmocnić o czujkę podoficerską, która ubezpieczenie to wysunie na skrzyżowanie dróg 1 km na pld.-wsch. Czujka ta musi mieć nałożony serwitut przesyłania wiadomości nie tylko na most 2 ale także do dcy uderzenia na stację kolejową.

Zestawiając, do walki w ognisku Dęby potrzeba:

L.p.	Z a d a n i e	I l o ś ć p l u t o n ó w	
		Pożądana	Konieczna
1.	Uderzenie na policję i pocztę	5	3
2.	Uderzenie na kmdę placu	2	1
3.	Uderzenie na starostwo	2	1
4.	Uderzenie na koszary	2	1
		lub więcej	
5.	Uderzenie na stację kol. i mosty 3. — 6.	2	2
		lub więcej	
6.	Ubezp. na linii kol. (na przyst. Konary)	1	1
7.	Ubezp. na szosie we wsi Lisy	2	1
8.	Odwód i ubezp. bezpośrednie od wsch.	2	1
R a z e m		18 plut.	11 plut.

Dca ocenia, że w stosunku do obecnych sił npla ma dostateczną ilość sił własnych: 16 plutonów plus jednostki mniejsze. Do tych ostatnich należą 2 ckm., 5 patr. pion., 1 druż. łączn. i 1 plut. WSOP.

Ogień karabinów maszynowych w nocnym szturmie w mieście jest mało skuteczny. Słuszne więc byłoby ułożyć je raczej na ubezpieczeniach. Jednak biorąc pod uwagę wspomnianą już doniosłość w powstaniu efektów psychicznych, dca postanawia użyć 1 ckm. do uderzenia na główny przedmiot t. j. przeciw policji, a drugi na stacji kolejowej. Zarówno własne oddziały jak i npl mają zupełnie inne samopoczucie, gdy uderzenie jest wsparte ciężkimi karabinami maszynowymi. Na stacji ckm. mogą być bardzo przydatne m. in. do wymuszenia posłuchu wojska npla, którego nie chcemy wypuścić z zatrzymanego transportu. Ubezpieczenia dca wzmocni przez rkm. Patrole pionierów słuszne jest dać do przygotowania zniszczeń na mostach i na stacji kol. Drużyna łączności — przy odwodzie. Zadania plut. WSOP były już omówione.

Decyzja (podział zadań i sił).

Po przeprowadzeniu wyżej przedstawionego rozumowania d-ca obwodu jest w stanie powziąć decyzję co do podziału zadań i sił odpowiadającą chwili bieżącej. Innymi słowy będzie to podział zadań i sił, wg którego dca obwodu wydałby walkę nplowi, gdyby aż do momentu wybuchu nic się już zasadniczo nie zmieniło.

Decyzja ta może wyglądać następująco:

L.p.	Z a d a n i e	S	i	ł	y
1.	Uderz. na policję i pocztę	5 pl.,	1 ckm.		
2.	" " kmdę placu . .	1 "			
3.	" " starostwo . .	1 "			
4.	" " koszary . . .	2 "			
5.	" " stację kol. i mosty 3 — 6. . .	2 "	1 "	3 patr. pion.	
6.	Ubezp. na przyst. Konary (podporządkowane dcy uderz. na st. kol.) . .	1 "			
7.	Ubezp. na szosie we wsi Lisy	2 "			
8.	Odwód i ubezp. bezpośr. od wschodu	2 "	2 "	" "	1 druż. łącz.

R a z e m: 16 pl. 2 ckm. 5 patr. pion. 1 druż. łącz.

Czy słuszne jest już dzisiaj wydać podwładnym zadania wg tego podziału?

Założmy, że przydzieliliśmy dcy uderzenia na policję już dzisiaj 5 plut. plus 1 ckm. i dca ten rozwiązał teoretycznie, a następnie przygotował swe zadanie biorąc jako podstawę powyższe siły. Wiadome jest, że zarówno stan npla jak i oddziałów własnych jest bardzo płynny. Gdyby do Dębów przybył znaczniejszy oddział wojska i stanął w koszarach, dca obwodu byłby zmuszony plan swój przerobić odbierając np. 2 plutony dcy uderzenia na policję. Rzecz prosta takie postępowanie rujnowałoby podwładnym przy lada okazji ich przygotowane już rozwiązania podważając zaufanie do zdolności przewidywania dcy obwodu. Dochodzi tu ponadto poważny wzgląd psychologiczny. Z jakim sercem będzie nacierał dca uderzenia na policję, który nastawił się na to, że ma do dyspozycji 5 plutonów, a w ostatniej być może chwili zabrano mu z nich dwa. Nic tu nie pomoże fakt, że według pierwszej jeszcze swojej oceny dca obwodu uznał siły 3 plutonów za wystarczające. Oczywiście lepiej jest kazać dcy uderzenia na policję przygotować się do szturmu trzema plutonami, a jeśli się do dnia powstania nic nie zmieni na gorsze — przyrzucić mu jeszcze dwa.

Aby zapobiec wspomnianym złym następstwom, t.j. zapewnić podwładnym spokojną pracę, uniezależnioną od zmian dnia bieżącego, wskazane jest postępować następująco:

Przydzielamy dcom uderzeń już dziś tylko te siły, które uznajemy jako najmniejsze i niezbędne. Będziemy je w dalszym ciągu nazywali siłami oddanymi. W przykładzie uderzenia na policję będą to owe trzy plutony. Siły, które przewidujemy użyć, jeśli się nic nie zmieni do dnia wybuchu, a więc siły większe, nazwijmy dla odróżnienia siłami przewidywanymi. W naszym przykładzie będzie to 5 plutonów, które przewidujemy do uderzenia na policję. Różnica między siłami przewidywanymi a oddanymi już dzisiaj będzie stanowiła naszą rezerwę planowania. Plutony należące do niej będą szkolone w uderzeniu na parę przedmiotów, dzięki czemu uzyskamy giętkość planu, możność przesuwania zależnie od zachodzących zmian punktu ciężkości działania, skupienia sił na tym czy innym przedmiocie. Należy podkreślić jeszcze raz z naciskiem, że całe to postępowanie jest w znacznym stopniu potrzebne po to, by wszelkie zmiany, do których ustawicznie zmusza płynność sytuacji, przeprowadzał dca ogniska na swoim szczeblu, w myśli lub przy większej ilości plutonów na kartce papieru, a podwładnym jak najmniej kombinacjami tymi zawracał głowę.

Należy ściśle odróżniać rezerwę planowania, istniejącą tylko w okresie przygotowań, od odwodu w czasie walki. Zgodnie z wyżej powiedzianym dążymy do tego, by odwód walki był jak najmniejszy. Przeciwnie rezerwa planowania powinna być początkowo dość duża, a następnie w miarę wyjaśniania się sytuacji będzie ona malała, dca będzie mógł coraz więcej plutonów oddać podwładnym już bez zastrzeżeń i wreszcie, gdy planowanie skończy się, w okresie pogotowia a nawet wcześniej, dca zlikwiduje swą rezerwę planowania całkowicie, rozdając wszystkie plutony podwładnym, a zachowując w swym ręku jedynie odwód walki.

Uzupełniając decyzję w myśl tych potrzeb możemy ją ująć w następującą tabelkę:

L.p.	Z a d a n i e	S i ł y	
		Przewidywane	Oddane
Policja	1	5 pl, 1 ckm.	3 pl.
Kmda placu	2	1 "	1 "
Starostwo	3	1 "	1 "
Koszary	4	2 "	1 "
Stacja kolejowa	5	2 " 1 " , 3 patr. pion.	2 " , 3 patr. pion.
Ubezp. Konary (kolej)	6	1 "	1 "
" Lisy (szosa)	7	2 "	1 "
Odwód	8	2 " 2 patr. pion. 1 druž. łączn.	1 " , 2 patr. pion. 1 druž. łączn.
R a z e m		16 plut. strzel. 2 ckm. 5 patr. pion. 1 druž. łączn.	11 plut. strzel. — 5 patr. pion. 1 druž. łączn.

Stąd rezerwa planowania stanowiąca różnicę wyniesie: 5 plutonów strzeleckich i 2 ckm.

U w a g a: Rubryki „Zadanie” i „L.p.” odpowiadają ściśle analogicznie rubrykom z poprzedniej tabelki ze str. 13, a jedynie zostały one przedstawione i sposób określenia zadań skrócony.

Z kolei dca obwodu musi się zastanowić, które plutony wyznaczyć do jakich zadań. Będzie to zależało od wartości bojowej, uzbrojenia, bliskości plutonów od przedmiotów uderzeń it.p. Dca chce mieć w każdym z uderzeń przynajmniej część oddziałów miejskich jako lepiej znających teren. Plutony wiejskie dołączy do nich tworząc zgrupowania mieszane. Do ubezpieczeń osłonowych należy użyć oczywiście w pierwszym rzędzie plutony wiejskie. Do rezerwy planowania wejdą te plutony, które najłatwiej jest przygotować do uderzenia na parę przedmiotów, by mieć swobodę ostatecznego ich użycia. W rezerwie planowania zechce też dca mieć najsilniej uzbrojony leśny pluton F, by skuteczniej móc przesunąć punkt ciężkości działania. W odwodzie wreszcie, jeśli przewidujemy jego użycie do różnorodnych zadań, najlepiej będzie zachować plutony miejskie. Będą się do tego nadawały szczególnie plutony I i II, najdawniej zorganizowane i rekrutujące się ze wszystkich dzielnic miasta.

Po takiej analizie decyzja dcy przybierze ostateczną swą formę. Może ona być zapisana dla pamięci w różny sposób, np. w postaci następującej notatki:

Zadanie przedmiot uderze- nia, ubezpieczenie, odwód i inne	Liczba porządkowa	Sity		
		ilość plut.	Numery lub nazwy pluto- nów strzel. lub innych oddz. Bez nawiasów oddz. oddane, w nawiasach oddz. prze- widywane.	
				przewidyw. oddanych
Policja i poczta	1	5	3	V, VII, (F), (VIII), (E), (1.ckm.)
Kmda placu	2	1	1	VI
Starostwo	3	1	1	III
Koszary	4	2	1	IV, (D)
Stacja kolejowa	5	2	2	IX, X, (2ckm.) III, IV, V p. pion.
Ubezp. Konary/kolej/	6	1	1	C
Ubezp. Lisy/szosa/	7	2	1	A, (B)
Odwód	8	2	1	I, (II), dr. łączn., I i II p. pion.

Napisy u góry i na lewo od prostokąta, obwiedzonego grubą linią, należy po ich zapamiętaniu odciąć. Prostokąt w obwódce na format bibułki do papierosów. Treść napisów nie powinna w nplu wzbudzać żadnych podejrzeń. Skróty „ckm”, „dr. łączn.” „pion.” trzeba zastąpić jakimiś innymi znakami. Również cyfry pierwszej rubryki dobrze jest zastąpić znaczkami, które mogą być łatwiejsze do zapamiętania od liczb porządkowych zadań oddziałów (np. monogramami dców uderzeń).

U w a g a: Dowódca uderzenia na policję ma zapewnione 3 plutony a przewidywane 5. W tabeli oznaczono tylko 2 jako oddane (bez nawiasów), a 3 jako należące do rezerwy planowania (w nawiasach) jedynie dlatego, że dca obwodu waha się jeszcze, który z 3 plutonów rezerwy planowania, F, VIII czy E odda do uderzenia na policję. Wyjątek ten jest spowodowany chęcią zachowania najlepiej uzbrojonego plutonu F w rezerwie planowania. Ten właśnie pluton będzie oddany do uderzenia na policję, jeśli utrzyma ona charakter głównego przedmiotu. Jeśli nie, oddany będzie pluton VIII lub E.

Plan szkolenia.

Opisana wyżej decyzja ustala dla każdego oddziału po jednym zadaniu, które będzie go obowiązywać, jeśli do momentu wybuchu nie zajdą poważniejsze zmiany w położeniu własnym npla. Zadanie to jest dla danego oddziału jego zadaniem zasadniczym. Chcąc zapewnić łatwość przystosowywania planu działania do zmieniających się sytuacji, bez czego dca obwodu byłby zmuszony do improwizacji, być może w ostatniej chwili, niektóre oddziały powinny być zawczasu przygotowane dodatkowo do wykonania innego jeszcze, a czasem nawet paru zadań. Zadania te będziemy dla odróżnienia od zasadniczych nazywali z a d a n i a m i p r z y p u s z c z a l n y m i. Oczywiście im większa ilość oddziałów wyszkoli się w wykonaniu dwóch zadań, tym plan działania będzie bardziej giętki. Strzec się jednak należy dawania podwładnym od razu nawалу zadań; przeciwnie trzeba ich szkolić powoli i systematycznie. Nie wolno zapominać, że najważniejszą rzeczą jest, by oddziały były dobrze przygotowane do wykonania swych zadań głównych. Dopiero gdy umiejętność ta zostanie przez dcę obwodu ponad wszelką wątpliwość stwierdzona, może on dać podwładnym skolei zadania dodatkowe (przypuszczalne). Rozkazy powinny być proste i logiczne, zadania przypuszczalne winny wiązać się z zasadniczymi.

Zobaczmy, jak rozkazodawstwo to mogłoby wyglądać np. dla plutonu III obwodu Dęby.

Dca obwodu wzywa dcę III plut. i daje mu krótki rozkaz:

— „Zadaniem twoim (jeżeli będą to bliscy koledzy) jest wytrącić w momencie wybuchu powstania cały urzędniczy personel starostwa. Siły — własny twój III pluton. Przypuszczam, że w momencie zagrożenia urzędnicy będą zebrani w budynku urzędu. Nastawisz rozpoznanie na ustalenie instrukcji alarmowej starostwa. Z opracowanym planem uderzenia zameldujesz się u mnie za 2 tygodnie dn. godz. na skwerze przed budynkiem starostwa”. — Poza tym dca obwodu da dcę III plut. szereg wyjaśnień co do warunków uderzenia, pory dnia, w której może ono nastąpić, zadań sąsiadów, ubezpieczeń, łączności, zarządzeń gospodarczych itp. Po 2 tyg. obaj dcy spotykają się na skwerze, dca obwodu rozpatruje w terenie plan uderzenia na starostwo, poprawia go i zatwierdza lub każe zmienić. Wyznacza następnie dcy III plut. czas na przygotowanie uderzenia w szczegółach z drużynowymi i w drobiazgach technicznych (np. sporządzeniu miny do wysadzenia muru, jeśli jest ona w projekcie, przygotowanie słupolazów i nożyc do przecięcia przewodów telef. i t. p.) Dca przełożony sprawdza te przygotowania wchodząc w szczegóły tak daleko, jak tylko mu czas i warunki pozwolą.

Kiedy dca obwodu uzna, że stan przygotowań III plut. jest już zadowalający, wzywa ponownie jego dcę i może z nim przeprowadzić taką np. rozmowę:

— „Znasz naszego landrata. Czy sądzisz, że będzie się on bronił w odosobnieniu ze swymi urzędnikami, mając tylko pistolety?” „Nie. Przypuszczam, że ściągnie do ochrony swojej osoby część, a może nawet całą policję”. — „Śluszenie. Tę możliwość uwzględniłeś w swym planie. Ja ci wtedy przychodzę z pomocą ze swego szczebla. Czy masz jakie dane o instrukcjach starosty na wypadek powstania?” — „Na razie jeszcze nie. Proponuje wywołać fałszywy alarm, to się o wszystkim dowiemy”. — „To należy do mnie, a właściwie do wyższych naszych przełożonych. Natomiast w związku z zadaniem twego plutonu liczę się z możliwością, że cały personel starostwa zbierze się w razie alarmu nie w gmachu urzędu, a w budynkach policji, gdzie stwierdzono przygotowania do obrony. W tym wypadku pluton twój nie może pozostać bezczynny. Będzie uderzał na budynki policji w ramach zgrupowania kapitana M. Abyś nie był w ostatniej chwili zaskoczony, zameldujesz się u niego po zadania dla swego plutonu na ten wypadek dnia . . . godz. . . . w m. . . . za hasłem . . .”.

Szkolenie w zadaniach przypuszczalnych rozpoczyna dca obwodu od plutonów swego odwodu walki, które muszą być przygotowane do wszystkich zadań wynikających z przewidywanego użycia odwodu, a następnie obejmuje tym szkoleniem działania. Jeśli plutonów odwodowych i rezerwy planowania jest np. razem 6, to wyznaczając im po 1 zadaniu przypuszczalnym i mając do obsłużenia 3 punkty, na które chcemy móc przerzucać wysiłek, będziemy w stanie przygotować wzmocnienie uderzenia w razie potrzeby na każdy z tych punktów przeciętnie dwoma plutonami.

Na tym szkolenie można by zakończyć. Jeżeli jednak dca obwodu chce osiągnąć jeszcze większą giętkość swego planu działania, a czas, warunki pracy i uzdolnienia dców podwładnych pozwolą, wskazane jest, by i pozostałe oddziały otrzymały również zadania przypuszczalne. Mając wtedy łączną ilość np. 12 plutonów wyszkolonych w zadaniach zasadniczych i przypuszczalnych, dca będzie w stanie wzmocnić uderzenie na każdy z obranych 3 punktów (w naszym przykładzie na śródmieście, koszarę lub stację kol.) przeciętnie czterema plutonami. Oczywiście będą takie plutony, którym nie ma sensu wyznaczać zadań dodatkowych. W żargonie można by je określić jako „pewniaki”. W naszym przykładzie będzie do takich plutonów należał m. in. wielki pluton A, dla którego nie ma co przewidywać innych zadań prócz ubezpieczenia w rodzinnej wsi Lisy, albo plutony IX i X, o których wiadomo, że nie zostaną użyte nigdzie indziej poza stacją kolejową.

Dla podparty pamięci korzystne jest utrwalić na papierze plan szkolenia, co można ująć w różną formę. W przykładzie ogniska walki Dęby nadajemy mu postać następującej tabelki: (p. tab. 1a).

Plan szkolenia

Tabela 1a

Zadanie	Lp.	Plutony strzeleckie																ckm		patr.		pion.		dr. łączn.		
		-	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	A	B	C	D	E	F	1.	2.	I	II	III		IV	V
Policja i poczta	1	P ₁		P ₁		Z		Z	Z								Z	Z	Z	P ₁						
Kmda placu	2		P ₁		P		Z																			
Starostwo	3				Z		P		P																	
Koszary	4		P ₂			Z		P									Z	P	P	P ₁	P ₂					
Stacja kolejowa	5	P ₂		P ₂						P	Z	Z		P		P			P ₂	Z				Z	Z	Z
Ubezp. Konary	6															Z										
Ubezp. Lisy	7													Z	Z											
Odwód	8	Odw.																					Z	Z		0.

Podobnie jak w tabeli „Podział zadań i sił” napisy poza obwiedzionym grubą linią prostokątem należy odciąć.

„Z” — oznacza w tabeli zadanie zasadnicze.

„P1 i P2” — zadania przypuszczalne, przygotowywane w I i II kolejności.

Tabela odpowiada dość daleko posuniętemu szkoleniu w zadaniach przypuszczalnych.

Na podstawie tak sporządzonej tabeli szkolenia dca może od razu odczytać, ile plutonów jest w stanie skoncentrować do uderzenia np. na koszary, gdyby chciał tam przerzucić główny wysiłek. Przykładając linijkę do rubryki poziomej odpowiadającej liczbie porządkowej 4 „koszary”, widzi, że ma przygotowane do uderzenia na nie 2 plutony (IV i D), dla których jest to zadanie zasadnicze, a ponadto 3 plutony (VI, E i F) oraz 2 ckm. mają wyznaczone uderzenie na koszary jako zadanie przypuszczalne. Dca może rzucić też tu swój odwód, do czego jest przygotowany pluton II (drugie przewidywane użycie). W razie potrzeby razem z nim, jakkolwiek nie był do tej akcji szkolony, mógłby pójść i I pluton odwodowy. Przy maksymalnym zatem wysiłku dca obwołu byłby w stanie skupić do uderzenia na koszary 7 plutonów (na 16 posiadanych), których dcy do drużynowego włącznie znają już przewidywane dla nich zadania w ramach tego uderzenia i zapoznali się z terenem w dzień i w nocy. Rzecz prosta, że mając już tak znaczną ilość plutonów przygotowanych do uderzenia na koszary mógłby już dca dołączyć do nich bez większej obawy wprowadzenia zamętu jeszcze plutony dodatkowe a więc skupić niemal całość swych sił.

Podobnie przykładając linijkę do poziomej rubryki 6 „ubezpieczenie na przystanku kol. Konary”, dca widzi, że ma przygotowany do tego zadania tylko 1 pluton (C). Gdyby dca obawiał się, że pluton ten może nie wystarczyć do zamknięcia linii kolejowej i może zajść potrzeba wzmocnienia go — musiałby wyszukać taki pluton dodatkowy, któremu byłoby najśluszniej dać przypuszczalne zadanie zdublowania plutonu C.

Rozpatrzyliśmy część zagadnień z zakresu przygotowania walki w ognisku, zagadnień najściślej z walką związanych, a mianowicie:

- podział zadań i sił, oraz
- plan szkolenia.

Ponadto plan działania dcy ogniska musi ustalić w szczegółach, sprawy łączności, mobilizacji i doprowadzenia oddziałów do walki, uzbrojenia, ewent. wykorzystania sprzętu motorowego, sanitarne, wyżywienia, jeńców itp. oraz zadania oddziałów po walce, tj. organizację obrony i utrzymania porządku wewnętrznego. Zagadnienia te w niniejszym przykładzie nie zostały poruszone.

Oczywiście plan działania może być ujęty w inny sposób niż to zostało zrobione na przykładzie ogniska Dęby. Zależnie od sposobu pracy, który najbardziej odpowiada danemu dcy, może on więcej szczegółów precyzować na papierze, albo w wypadkach nieskomplikowanych, małych ognisk wszelkie notatki w ogóle będą zbędne.

Nic jednak nie może zwolnić dcy walki w ognisku od przemyslenia i przepracowania poruszonych powyżej zagadnień zasadniczych

CZĘŚĆ II. ROZGRYWKA

Ta część przykładu ma na celu pokazać, w jaki sposób dca ogniska walki powinien przystosowywać swój plan działania do zmieniającej się sytuacji.

Założenie I rozpatrzone w części I cechuje to, że dca ma wystarczającą ilość sił własnych w stosunku do sił npla. Główny wysiłek dca skupia na zniszczenie policji.

Założenie II — po upływie 3 miesięcy.

Kompania robocza org. Todta po ukończeniu budowy mostu nr. 1, opuściła miasto. W koszarach pozostawiono jedynie 3 stróżów cywilnych uzbrojonych w kb.

Rozwiązanie.

Ocena położenia dcy obwodu.

Zwalniając się 2 plutony IV i D. Sił własnych jest pod dostatkiem. Decyzja.

Zgodnie z planem szkolenia (p. tabela 1a), jeżeli do momentu wybuchu nic się już nie zmieni, wzmocnić uderzenie na kmdę placu plutonu IV i na stację kol. plutonem D.

Nowy podział zadań i sił będzie zatem w porównaniu z dotychczasowym uwidocznionym w tabeli 1. wyglądał jak na tabeli 2 (str. 22).

Licząc się z możliwością powrotu plut. IV do zadania uderzenia na koszarę dca obwodu nie „oddaje” go dcy uderzenia na kmdę placu, ale zachowuje podobnie jak i plut. D w rezerwie planowania. Żadnych nowych rozkazów w związku z wyjazdem komp. Todta dca obwodu podwładnym nie wydaje, szkolenie i przygotowania odbywają się nadal wg uprzednio ustalonego planu. Zmianę swych przewidywań zaznacza dca obwodu jedynie wprowadzając poprawkę w swojej tabeli podziału zadań i sił. Będzie miał on obecnie zamiast tabelki 1 nową tabelkę 2, a starą zniszczy. Poza tym nic się nie zmienia.

Założenie III — po dalszych 6 tygodniach.

W lipnie miały miejsce aresztowania i rozstrzelania Polaków. Do Dębów przybyła kompania wojska w sile ok. 100 ludzi i została

Zadania	L. porządk.	Siły		
		ilość plut.		Numery oddziałów
		przew.	odd.	
Policja i poczta	1	5	3	V, VII, (F), (VIII), (E), (1. ckm)
Kmda placu	2	2	1	VI, (IV)
Starostwo	3	1	1	III.
Koszary	4	-	-	-
Stacja kolejowa	5	3	2	IX X, (D), (2. ckm) III, IV, V p. pion.
Ubezp. Konary/kolej/	6	1	1	C
Ubezp. Lisy/szosa/	7	2	1	A, (B)
Odwód	8	2	1	I, (II), dr. łączn., I i II p. pion.

zakwaterowana w koszarach. Wystawiono warty na mostach 1 i 2 w sile 1 plus 6. Wartownie przy mostach. Starosta zarządził nocny alarm próbny dla urzędniczego personelu miasta. Stwierdzono, że urzędnicy zbierają się w gmachu starostwa. W mieście i na wsi przybrały na sile łapanki i wywożenie ludzi. Sporo mężczyzn zbiegło do lasów Bobrowe Bory. Zmniejszenie stanów w plutonach powstańczych dochodzi do 10 proc. W lasach Bobrowe Bory sformował się oddział partyzancki w sile ok. 80 ludzi. Oddział ten został podporządkowany bezpośrednio inspektorowi. Na czas powstania oddział ten ma zadanie utrudnić komunikację npla przez niszczenia i napady na trakcie Bystrzyca-Kurbanki-Rogoźno. Jeśli zajdzie konieczna potrzeba, inspektor przewiduje użycie oddziału partyzanckiego również do walki o Dęby.

Rozwiązanie.

Ocena położenia dcy obwodu.

Do koszar przybyła kompania nplskiego wojska.

Możliwe jest, że nie będzie się ona z powstańcami biła. Wojsko nplskie zdaje sobie sprawę, że Polacy, sami będąc narodem żołnierskim, nie skierowują swej nienawiści w pierwszym rzędzie przeciw niemieckiej armii, ale przeciw policji, administracji i partii. O ile te ostatnie będą na terenie Polski po prostu do nogi wymordowane — regularne wojsko niemieckie zostanie jedynie rozbrojone i ewakuowane.

Czy dca obwodu Dęby ma prawo jednak liczyć na to, że wojsko niemieckie nie będzie się biło?

— Może on tę ewentualność brać pod uwagę w ubocznych rozważaniach; ale w planowaniu walki obowiązkiem dcy jest liczyć się z najgorszym dla siebie położeniem. Choćby więc na terenie całego kraju wojsko npla się nie biło, niewątpliwie może się zdarzyć, że właśnie kompania w Dębach Starych nie zechce dobrowolnie złożyć broni, a policja wbrew przewidywaniom zamiast bronić się do upadłego, zdemoralizowana przez znęcanie się nad bezbronną ludnością i grabież, rozproszy się i będzie szukała ratunku w ucieczce w pojedynkę.

Zasada jest zatem: Jeśli dca obwodu nie ma jakiś konkretnych danych co do postawy oddziałów npla stacjonujących na jego terenie, zarówno oddziały wojska jak policji, administracji czy partii mają być w planowaniu walki traktowane jednakowo. Trzeba na nie uderzać i to siłami gwarantującymi powodzenie nawet w razie uporczywego oporu. Różnica wystąpi dopiero po poddaniu oddziałów tych swojej woli. Jedne będą tylko rozbrojone i ewakuowane, drugie zaś — stracone.

Chcąc uderzyć na kompanię w koszarach pożądane jest mieć trzykrotną przewagę t. j. ok. 6 plutonów. Tyle zaś właśnie wynosi cała rezerwa planowania, z tym że w razie użycia jej w całości w odwodzie walki zostaje zaledwie połowa I plutonu, (pamiętamy, że ubezpieczenia na mostach 1. i 2. wystawia odwód dcy ogniska). Ponadto stany plutonów zmniejszyły się i trzeba się liczyć z dalszym ich wykruszaniem. Ogólnie więc dca ocenia, że jeśli uprzednio stosunek sił własnych do sił npla był korzystny, to teraz w najlepszym razie jest on ledwie wystarczający.

Przed dca obwodu stoją dwie możliwości:

1. Uderzyć na wojsko npla przenosząc tu główny wysiłek działania i narażając się na wyżej omówione trudności.
2. Wrócić do swej decyzji sprzed 4 i pół miesiący (tabela 1. podziału zadań i sił), utrzymać punkt ciężkości działania w uderzeniu na policję, a na koszary dać z powrotem plutony IV i D z zadaniem jednak nie uderzenia, ale odizolowania wojska od miasta. Do przejściowej obrony wystarczają normalnie siły równe połowie sił npla. Biorąc pod uwagę słabe uzbrojenie powstańcze, należy dążyć w zadaniach obronnych do równowagi sił. Dca obwodu ma więc prawo liczyć, że plutony IV i D wywiązałyby się z powodzeniem z zadania zamknięcia przed kompanią npla zachodnich wylotów miasta, zwłaszcza gdyby zostały wzmocnione 1 ckm.

Drugie rozwiązanie jest równoznaczne z decyzją kolejnego bicia podzielonych przestrzenia sił przeciwnika: izolować wojsko, uderzeniem gros sił rozbić policję, po czym całością sił złamać opór wojska. Jest to niewątpliwie decyzja do przyjęcia i może dać dobry wynik. Jednak dca obwodu musi pamiętać, że głównym atutem powstańczym jest zaskoczenie i jednoczesne, powszechne uderzenie. Trzeba sobie zdawać sprawę, że przy drugim rozwiązaniu nie będzie zaskoczenia w

stosunku do kompanii w koszarach. Po pobiciu policji dca może kompanię tę zastać zorganizowaną do obrony z bronią maszynową na stanowiskach i prawdopodobnie będzie właśnie wówczas wstawał dzień. Decyzję kolejnego bicia można więc w powstaniu pobierać tylko w ostateczności, gdy naprawdę z powodu braku sił nie ma innego rozwiązania. Byłaby ona słuszna, gdyby np. przy użyciu wszystkich środków dca nie był w stanie rzucić na koszary więcej jak 3 plutony. W naszym przykładzie jednak, jak to widzieliśmy, dca może — acz z trudem — dać do uderzenia na koszary 6 a nawet 7 plutonów (porównaj omówienie na tabeli 1a. — „Plan szkolenia” uwagi o rubryce 4 — „Koszary” str. 19), pozostawiając jeszcze 3 plutony przeciw policji, którą to liczbę w planie swym oceniał jako minimalną ale jeszcze dopuszczalną (porównaj część I. Ocena sił potrzebnych do uderzenia na policję str. 8). Dca obwodu pamięta też, że gdyby stany plutonów wydatnie topniały, będzie mógł zwrócić się do inspektora o przydział do walki w Dębach oddziału partyzanckiego z Bobrowych Borów. Dla oddziału tego wzmocnienie uderzenia na koszary położone za miastem w pobliżu lasów byłoby zadaniem odpowiednim.

W wyniku tych rozważań dca obwodu wybiera rozwiązanie pierwsze — jednoczesnego z całością akcji uderzenia na koszary i przeniesienia tu głównego wysiłku działania, który dotychczas był skierowany na zniszczenie policji.

Podział zadań i sił odpowiadający tej decyzji wygląda nast:

Podział zadań i sił

Tabela 3

Zadania	L. porządk.	Sily		
		ilość plut.		Numery oddziałów
		przew.	odd.	
Policja i poczta	1	3	2	V, VII, (VIII)
Kmda placu	2	1	1	VI
Starostwo	3	1	1	III
Koszary	4	5	2	IV, D, (II), (E), (F), (1.ckm.)
Stacja kolejowa	5	2	2	IX, X, (2.ckm.) III, IV, V p. pion.
Ubezp. Konary/kolej	6	1	1	C
Ubezp. Lisy/szosa	7	1	1	A
Odwód	8	2	1	I, (B), dr. łączn., I i II p. pion.

Nie chcąc jeszcze zmniejszać ilości plutonów w swoim i tak szczupłym odwodzie walki, do uderzenia na koszary dca decyduje się wyznaczyć nie 6 a 5 plutonów z pośród 7, jakie ma do wyboru (porównaj plutony oznaczone numerami w nawiasach w tabeli 2). Były to plutony: II, IV, VIII, B, D, E i F. W pierwszym rzędzie dca obwodu wyznacza plutony IV i D, które uprzednio były już przewidziane do uderzenia na koszary. Następnie słuszne jest dać tu, gdzie dca chce położyć główny wysilek, leśny, w pełni uzbrojony pluton F. Skolei zostanie przydzielony wiejski pluton E jako terenowo najbliższy koszar. Miejski pluton VIII musi zostać jako trzeci do uderzenia na policję. Jako piąty więc do uderzenia na koszary nasuwa się wiejski pluton B, który jednak wcale nie był szkolony w tym uderzeniu. Ponadto głupstwem byłoby przerzucać pluton ten na zachód przez rzekę w najbardziej z całego obwodu wysuniętego na wschód rejonu. W podobnych wypadkach ratuje sytuację odwód walki dcy ogniska, który składa się zwykle z miejskich, najbardziej wszechstronnie wyszkolonych oddziałów. Dca wciela do swego odwodu pluton B, który choć gorzej przygotowany będzie mógł jako tako działać wspólnie z odwodowym plutonem I, natomiast II pl. odwodowy szkolony już do uderzenia na koszary przewiduje do tego ostatniego działania.

Przypominamy, że przewidywania te nie wymagają żadnych zmian ani zakłóceń w ustalonym szkoleniu oddziałów jest to jedynie praca myślowa dcy, który zamienia tabelę podziału zadań i sił nr. 2 na tabelę nr. 3, a właściwie gumką i ołówkiem dokonuje w niej pewnych poprawek uaktualniających.

U w a g a. Wystawione przez npla warty przy mostach 1. i 2. w sile 1 plus 6 nie wpływały na podział sił własnych, gdyż przewidywane na mosty ubezpieczenia są wystarczająco silne by warty te zlikwidować (na każdy z mostów idzie po 1/2 drużyny i 1 patrolu pion.)

Z a ł o ż e n i e IV. — po dalszych 10 dniach.

Został zarządzony stan czujności.

Przez Dęby płyną od dwóch dni transporty kolejowe z gęstością 18 par pociągów na dobę. Ze wschodu jest przerzucana głównie piechota i materiał wojenny, na wschód idą przeważnie puste składy. Na stację kol. Dęby przybył pluton Banschultzu. Na szosie ruch wzmożony. Kilka razy dziennie przejeżdżają kolumny samochodowe po kilkadziesiąt wozów z piechotą lub materiałem. Broń panc. dotychczas nie szła ani koleją, ani szosą. Wczoraj w nocy wywakuowało się przez stację kol. Dęby starostwo i policja z Piasków. Do dcy obwodu Dęby przybył oficer z obwodu Piaski i zameldował, że z rozkazu dcy okręgu obwód Piaski oddaje do dyspozycji dcy obwodu Dęby 2 plutony strzeleckie P i R z północnej części obwodu. Plutony te nie mają broni palnej, a jedynie po kilka granatów i broń ręczną. Oficer przybył w celu omówienia szczegółów przekazania plutonów i zadań dla nich.

Rozwiązanie.

Ocena położenia dcy obwodu.

Główne niebezpieczeństwo dla powodzenia akcji powstańczej w Dębach stanowią obecnie płynące ze wschodu transporty npla. Nasuwającą się reakcją byłoby stworzyć silny odwód w ręku dcy obwodu. Niebezpieczeństwo transportów npla zagraża jednak w 2 oddalonych od siebie miejscach: na stacji i na szosie. Odległość między nimi jest zbyt duża (ponad 4 km), by reagować odwodem w czasie krótkiej walki nocnej bądź w jednym, bądź w drugim punkcie.

Dca obwodu pobiera decyzję odmienną:

Wzmocnić siły na stacji kol. i ubezpieczenie w Lisach na szosie z Ryków. Na stację kol. daje oba plutony P i R z obwodu Piaski, na wzmocnienie ubezpieczenia oddaje wiejski pluton B ze swego obwodu.

Podział zadań i sił

Tabela 4

Zadania	L. porządk.	Siły		
		ilość plut.		Numery oddziałów
		przew.	odd.	
Policja i poczta	1	3	2	V, VII, (VIII) *
Kmda placu	2	1	1	VI
Starostwo	3	1	1	III
Koszary	4	5	2	IV, D, (II), (E), (F), (1ckm.)
Stacja kolejowa	5	4	4	IX, X, P, R, (2ckm) III, IV, V p. pion.
Ubezp. Konary/kolej/	6	1	1	C
Ubezp. Lisy/szosa/	7	2	2	A, B.
Odwód	8	1	1	I, dr. łączn. I i II p. pion.

Założenie V — po tygodniu od zarządzenia stanu czujności.

Posterunki policji z powiatu zostały ściągnięte do Dębów i zakwaterowane w budynku policji. Dzisiejszej nocy nagle wyjechało koleją starostwo i niemiecki personel kierowniczy z zakładów użyteczności

publicznej wraz z częścią policji, tak iż w mieście zostało tylko 25 jej funkcjonariuszów.

Rano dca obwodu otrzymał rozkaz pogotowia.

R o z w i ą z a n i e.

Decyzja dcy obwodu:

Wzmocnić stację kolejową plutonem VIII odbierając go ze zgrupowania uderzającego na policję. Odtworzyć dwuplutonowy odwód walki przez włączenie doń miejskiego plutonu III (pluton III rekrutuje się z całego miasta). Zlikwidować rezerwę planowania oddając bez zastrzeżeń przewidywane oddziały odpowiednim dcom.

Podział zadań i sił

Tabela 5

Zadania	L. porządk.	Siły		
		ilość plut.		Numery oddziałów
		przen.	odd.	
Policja i poczta	1	-	2	V, VII.
Kmda placu	2	-	4	VI.
Starostwo	3	-	-	-
Koszary	4	-	5	IV, D, II, E, F, 1ckm.
Stacja kolejowa	5	-	5	IX, X, VIII, P, R, 2ckm, III, IV, Vp. pion.
Ubezp. Konary/kolej/	6	-	1	C.
Ubezp. Lisy/szosa/	7	-	2	A, B.
Odwód	8	-	2	I, III, dr. łączn., I i II p. pion.

Z a ł o ż e n i e VI — noc powstańcza w godzinę po wybuchu.

Dca walki w ognisku znajduje się wraz z odwodem przy kościele na placu starostwa. Policja stawia nadspodziewanie zacięty opór. Kmda placu zdobyta, pluton VI porządkuje się. Warty na mostach 1 i 2 zniszczone, ubezpieczenia zaciągnięte. Kolarz przybyły od dcy uderzającego na koszary przekazuje ustnie meldunek, że znacznej części kompanii npla udało się przerwać i że maszeruje ona na południe w kierunku wsi Wory. Dca uderzenia na koszary wyznaczył 2 plutony do pościgu, trzema zaś oczyszcza z npla teren koszar. Ze stacji kol.

słysząc słabnące strzały. Obserwator z wieży na kościele melduje, że ubezpieczenie w Lisach daje umówiony sygnał (przez zapalenie dwóch stogów): „Walczę z nplską kolumną zmotoryzowaną”.

R o z w i ą z a n i e.

Decyzja dcy obwodu.

Plutony odwodowe I i III pod moim dtwem obsadzą niezwłocznie przewidziane stanowiska obronne przy moście 1. Do obrony tego mostu ściągnąć również 3 plutony z 1 ckm. z koszar.

VI pluton z km dy placu wzmocni obsadę mostu 2.

Upредить przez kolarza dcę uderzenia na stację o możliwości zaatakowania:

- a) ze wschodu przez nplską kolumnę zmotoryzowaną,
- b) z zachodu przez część kompanii npla zbiegłą z koszar.

W związku z tym nakazać dcy uderzenia na stację kol.:

- a) zgodnie z planem obrony miasta obsadzić przeprawy koło stacji kol. na zachodnim brzegu rz. Błotnej zostawiając część sił do obrony stacji,
- b) zlikwidować część nplskiej kompanii zbiegłej z koszar współdziałając ze ścigającymi ją dwoma plutonami. Jeśli npl maszeruje na stację Dęby — zniszczenie go powinno nastąpić w rej. mostów 3 i 4. Jeśli idzie on szosą w kierunku Lipna, walka powinna rozegrać się w rej. trójkąta dróg 1 km na pld. od wsi Wory, gdzie stoi na ubezpieczeniu własna drużyna, którą należy wesprzeć, a w każdym razie upредить o niebezpieczeństwie zagrażającym jej od tyłu.

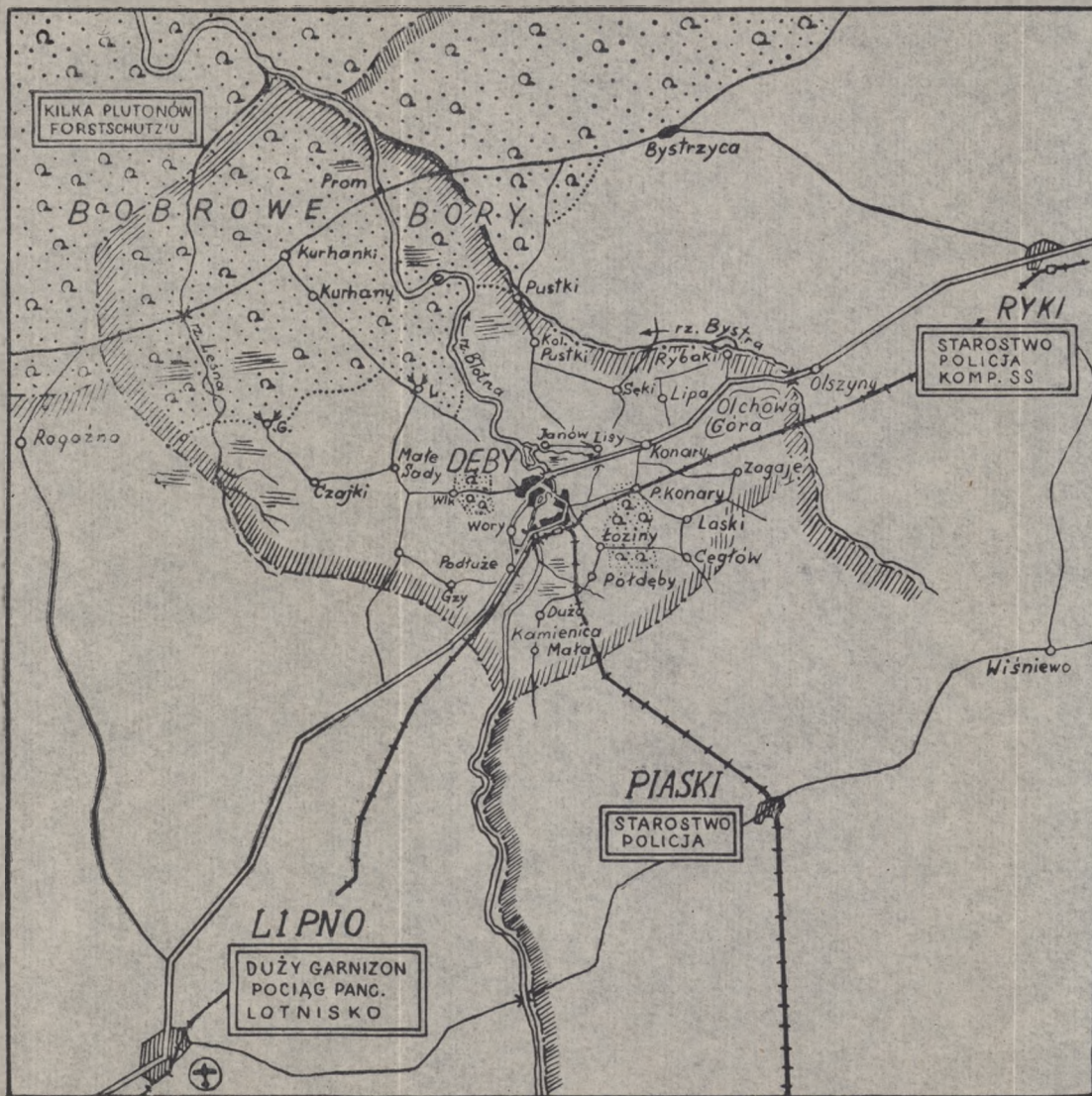
Zwalczanie policji pozostawić dotychczasowym szturmującym ją oddziałom.

Wskazane jest, by czytelnik po przejrzeniu całego przykładu walki w ognisku Dęby odtworzył go sobie raz jeszcze w pamięci dla utrwalenia w niej zasad planowania walki, które przykład ilustruje,

W tym celu zostało sporządzone streszczenie założeń i rozwiązań w tabelarycznej formie podane w załączniku.

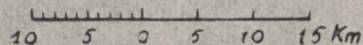
TZ
WW

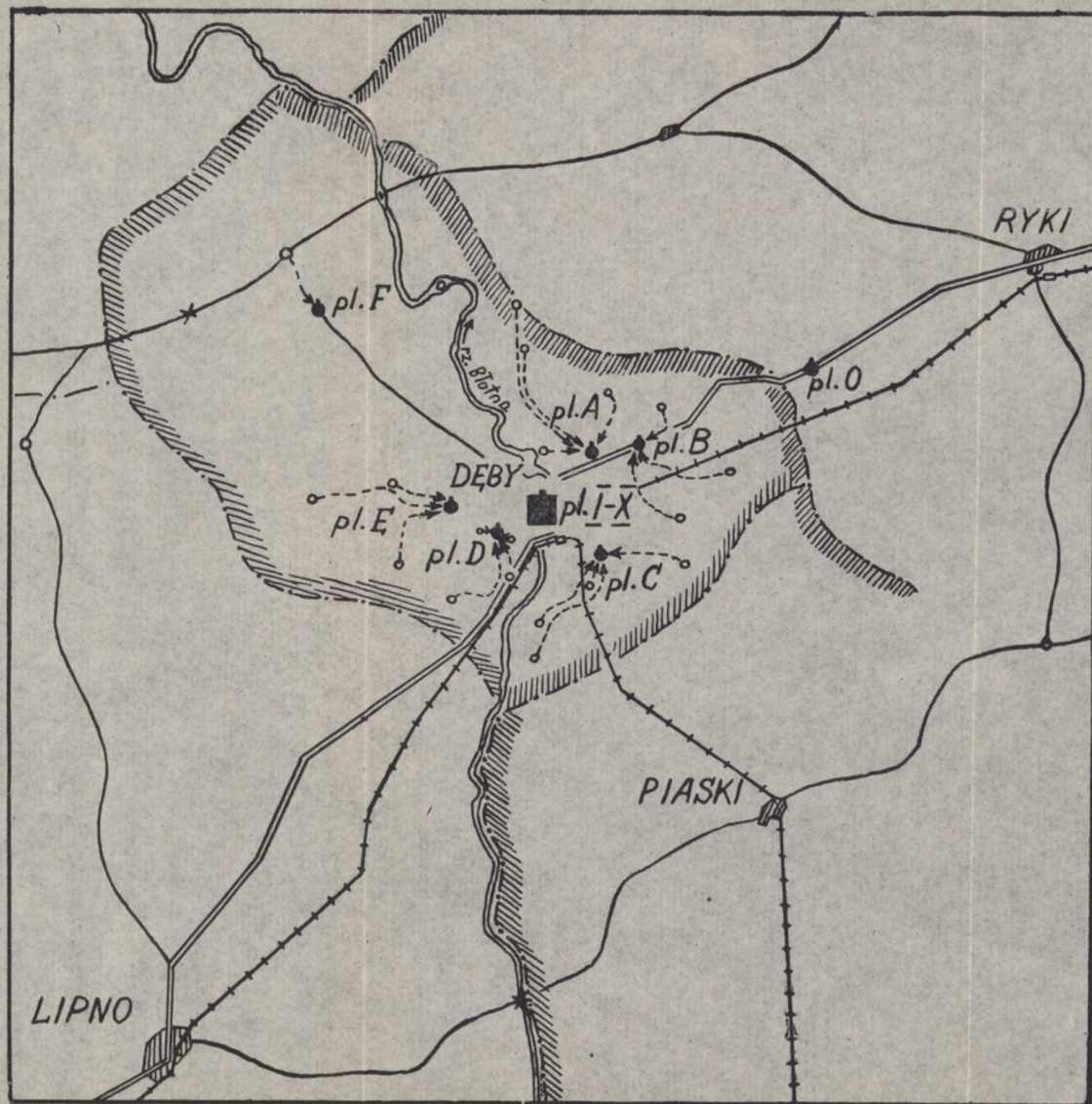

SZKIC 1

OGÓLNA SYTUACJA TERENOWA
i POŁOŻENIE SĄSIEDNICH WIĘK-
SZYCH GARNIZONÓW NIEPRZY-
JACIELA

Położenie własne

Oleśa nr.1 do szkicu nr.1

0 5 10 15 20 km.

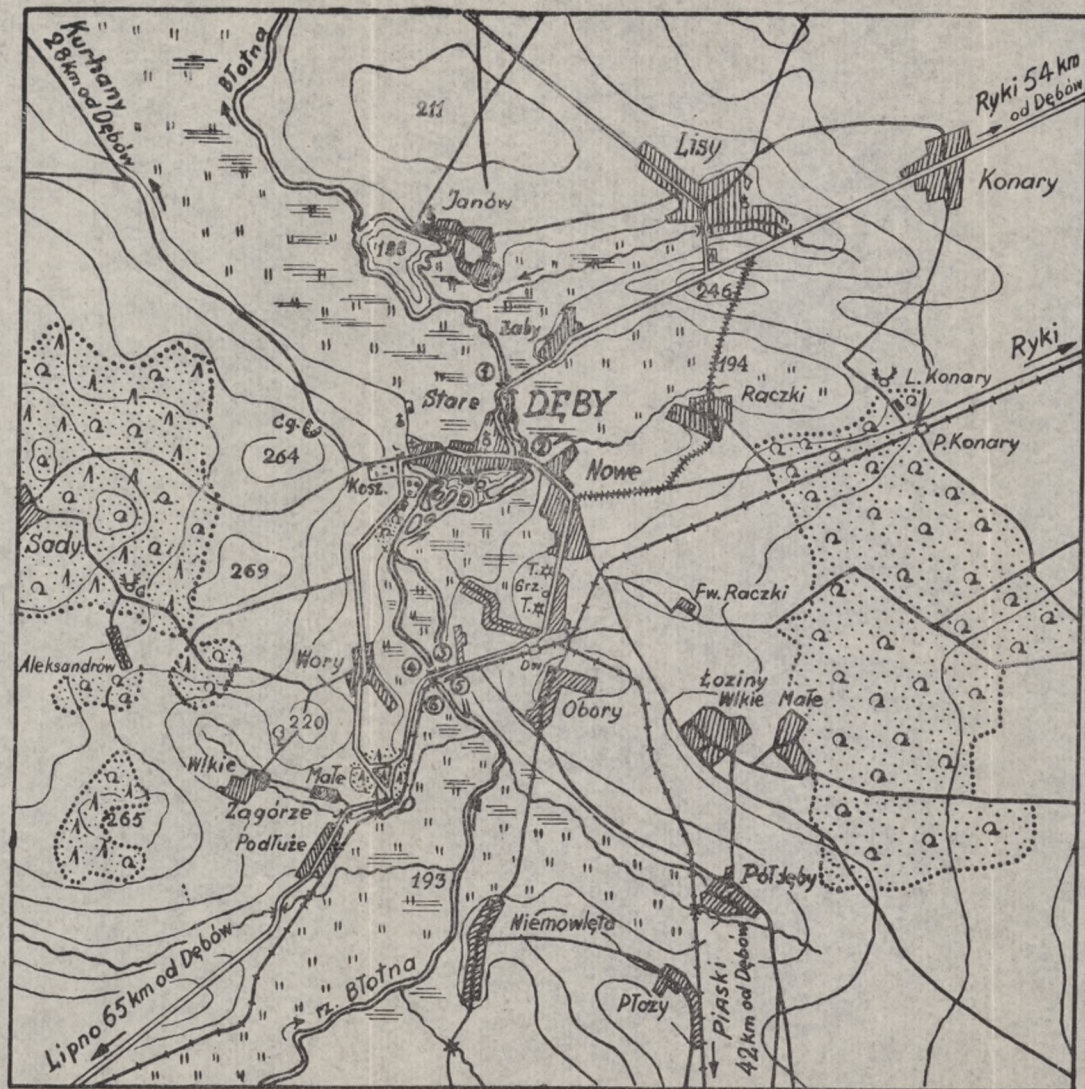
Objaśnienie znaków

10 plutonów miejskich
o nr.nr. od I do X

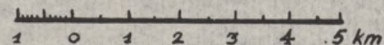

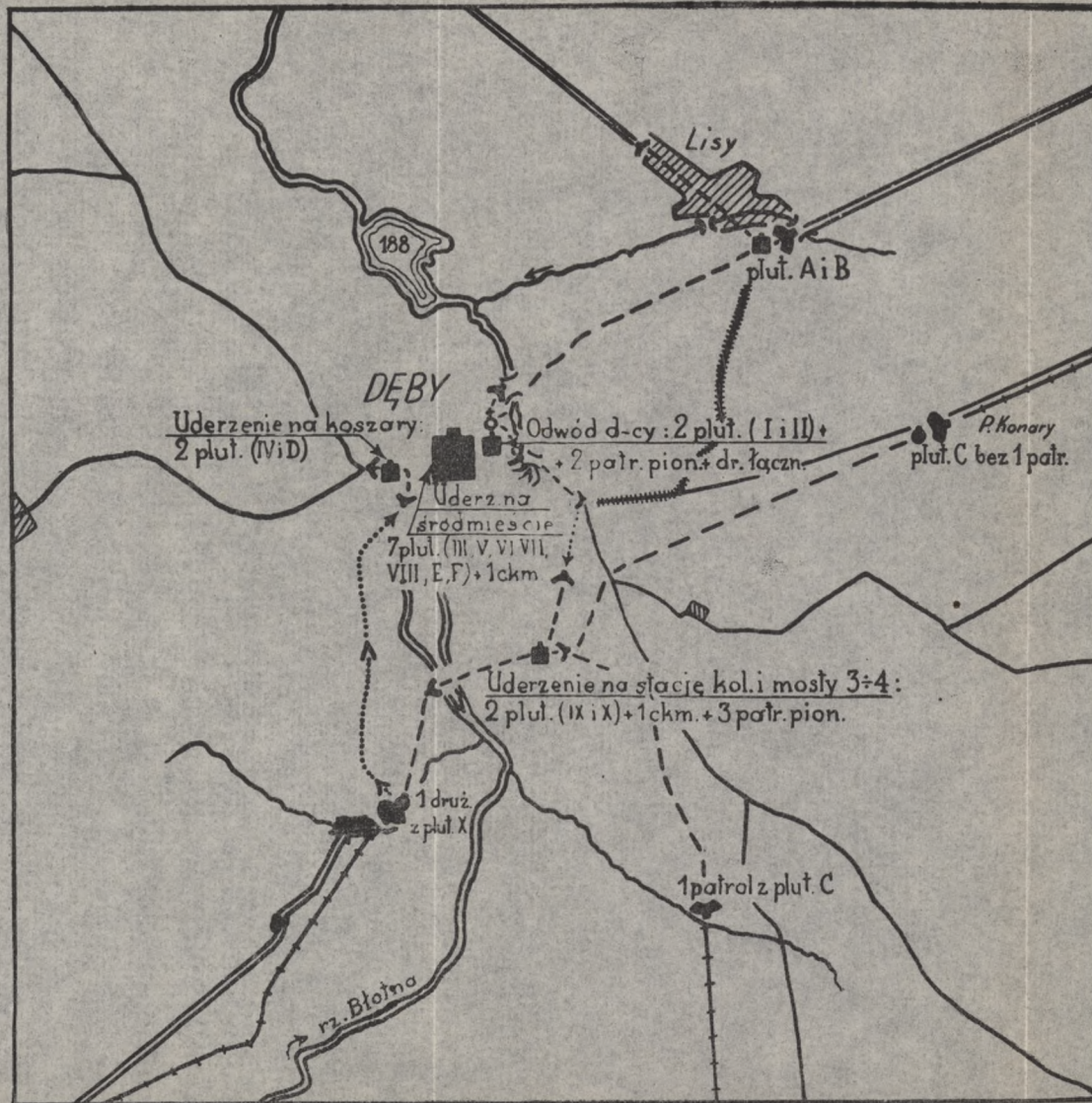
Pluton wiejski:
miejscowość główna
i poboczne, skąd rekrutują się strzelcy

SZKIC 2

SYTUACJA TERENOWA

UGRUPOWANIE SIŁ WŁASNYCH I ORGANIZACJA UBEZPIECZEŃ

OLEATA Nr 1 do SZKICU Nr 2

0 1 2 3 4 5 Km.

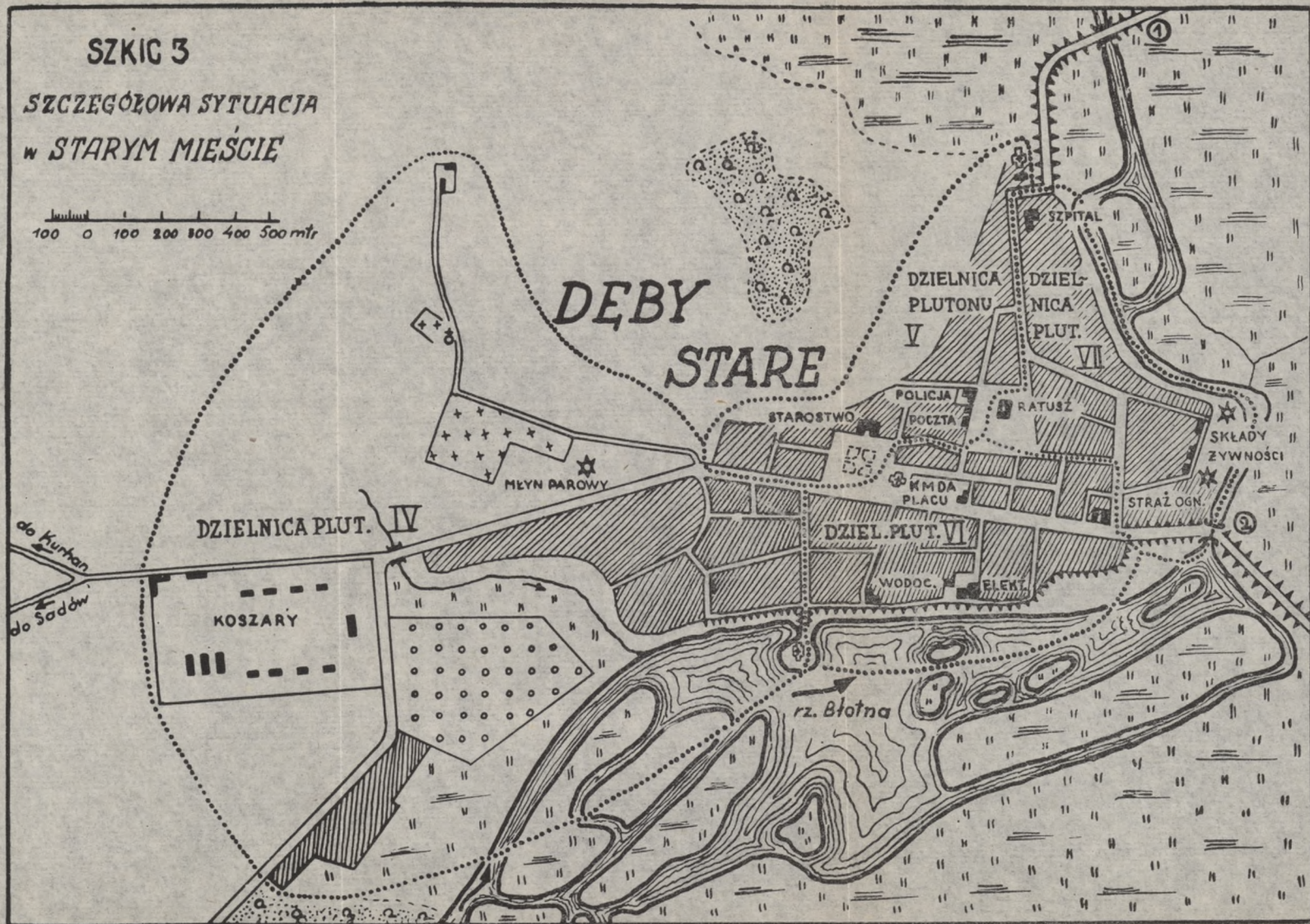
OBJAŚNIENIA ZNAKÓW

- Ø d-ca ogniska
- ☼ ubezpieczenie osłonowe
- ☼ " " " bezpośrednie
- podległość ubezp.
- dodatkowy obowiązek meldowania

SZKIC 3

SZCZEGÓŁOWA SYTUACJA W STARYM MIEŚCIE

100 0 100 200 300 400 500 mtr

STRESZCZENIE ZAŁOŻEŃ i ROZWIĄZAŃ PRZYKŁADU „OPANOWANIE MIASTA DEBY”

ZADANIA ODDZIAŁÓW		LICZBA PORZĄDKOWA	P O Ł O Ż E N I E														
			I		II		III		IV		V						
			Sił własnych pod dostatkami. Główny wysiłek na policję.		Wyjechała kompa Jodła. Stosunek sił własnych do sił npla jeszcze korzystniejszy. Wzmacniam uderzenie na kmdę placu i na stację kolejową.		Przybyła do koszar kompa wojska npla. Stany plut. własnych wykorzystane przez agresywność. Sił własnych szarpa. Przerzucam główny wysiłek na koszary.		Guzność. Płyną transporty npla na wschód. Ewakuowało się starostwo z Piasków. Na stację kol. przybył plut. Bahnschutz'u. Obwód Piaski przekazuje 2 plutony. Wzmacniam siły na st. kol. i na ubersp. Redukuję do minimum woj. odwód walki.		Pogotowie. Początek ewakuacji npla z miasta. Wyjechało starostwo i część policji. Wzmacniam siły na st. kol. oraz odwód. Idę do niego znowu 2 plut. Pobieram ostatecz. decyzję i likwiduję rez. planow.						
ILOŚĆ PLUT.		Nr. Nr. ODDZIAŁÓW		ILOŚĆ PLUT.		Nr. Nr. ODDZIAŁÓW		ILOŚĆ PLUT.		Nr. Nr. ODDZIAŁÓW		ILOŚĆ PLUT.		Nr. Nr. ODDZIAŁÓW			
Przew. oddz.				Przew. oddz.				Przew. oddz.				Przew. oddz.				Przew. oddz.	
POLICJA i POCZTA		1	5 3	V, VII, (F), (VIII), (E), (1 ckm)		5	3	V, VII, (F), (VIII), (E), (1 ckm)		3	2	V, VII, (VIII)		3	2	V, VII, (VIII)	
KMDA PLACU		2	1 1	VI		2	1	VI, (IV)		1	1	VI		1	1	VI	
STAROSTWO		3	1 1	III		1	1	III		1	1	III		1	1	III	
KOSZARY		4	2 1	IV, (D)		—	—	—		5	2	IV, D, (II), (E), (F), (1 ckm)		5	2	IV, D, (II), (E), (F), (1 ckm)	
STACJA KOL.		5	2 2	IX, X, (2 ckm), III, IV, V p. pion.		3	2	IX, X, (D), (2 ckm), III, IV, V p. p.		2	2	IX, X, (2 ckm), III, IV, V p. p.		4	4	IX, X, P, R (2 ckm), III, IV, V p. pion.	
UBEZP. KONARY /KOL./		6	1 1	C		1	1	C		1	1	C		1	1	C	
" " LISY /SZOSA/		7	2 1	A, (B)		2	1	A, (B)		1	1	A		2	2	A, B	
ODWÓD		8	2 1	I, (II) dr. I łącz. I i II p. pion.		2	1	I, (II) dr. I łącz. I i II p. pion.		2	1	I, (B) dr. I łącz. I i II p. pion.		1	1	I, dr. I łącz. I i II p. pion.	
RAZEM :			16 11			16	10			16	11			18	14		
REZERWA PLANOWANIA			5*)	II, VIII, B, D, E, F, 1 i 2 ckm		6		II, IV, VIII, B, D, E, F, 1 i 2 ckm.		5		II, VIII, B, E, F, 1 i 2 ckm.		4		II, VIII, E, F, 1 i 2 ckm	

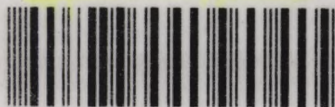
*) UWAGA. Dowódca ogniska ma poornie w rezerwie planow. 6 plut. (Tyle jest plut. wpisanych w nawiasach). Faktycznie jednak w rezerwie planow. jest tylko 5 plut. gdyż d-ca zgóry jest zdecydowany oddać do uderzenia na policję co najmniej 3 plutony. Obecnie jednak nie wie jeszcze czy tym 5^{cim} będzie pluton F, VIII czy E, i dlatego wpisuje je wszystkie w nawiasach.

ERRATA

Zamiast „dowódca okręgu” i „dowódca obwodu” ma być
w tekście „komendant okręgu” i „komendant obwodu”.

**Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu**

CM 314668

000-314668-00-0